

[Rahbæk Møller]

Blot for at være sikker på, at vi diskuterer på fælles grundlag, vil jeg bede ministeren om at forklare mig, hvordan dette forslag vil udvide det samlede forbrug her i landet og dermed kræve en momsforhøjelse. Jeg er naturligvis klar over, at det har visse statsfinansielle konsekvenser, men jeg forstår bare ikke virkningen på forbruget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man gennemfører en præmiering af gældsstiftelse, gør man det, fordi man regner med, at folk vil optage disse lån. Hvis de bliver optaget, vil det betyde en øget pengeudpumpning, og hvis denne pengeudpumpning skal neutraliseres, skal momsen sættes op.

Erling Olsen (S):

Jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne hilse det radikale forslag velkommen. Vi har forsøgt i denne valgperiode i to folketingsamlinger at få et eget forslag igennem – det er ikke lykkedes.

Vi mener ikke, at de uddannelsessøgende kan vente på et valg for at få deres forhold forbedret, og derfor mener vi, at det realistiske nu må være at tage udgangspunkt i den radikale skitse, også fordi den siger, at man skal tilstræbe at få vedtaget beslutningsforslaget så hurtigt, at man kan få en lov i gang, som kan blive vedtaget inden grundlovsdag, og det vil vi gerne medvirke til.

Det er, fordi vi mener, at der er tre meget væsentlige problemer på uddannelsesstøtteområdet.

Det ene er gældssaneringsproblemet, og det er kolossalt vigtigt. Vi havde det med i vores forslag, men vi har forstået, at det må udskilles til behandling andetsteds, i et andet udvalg her i Folketinget. O.k., så må vi klare det dér.

Men så er der to andre områder, hvor vi ønsker ligger meget tæt op ad de Radikales. Det ene er spørgsmålet om at blive fri for erhvervsarbejde i den normale studietid, og det andet er spørgsmålet om at komme ud af de statsgaranterede banklån. Vi mener, det er noget, der bør forhandles meget positivt om under udvalgsarbejdet, og vi går ind til dette udvalgsarbejde med den absolutte hensigt at nå frem til et resultat. Får man ikke

den, man elsker, må man elske den, man får. Og lad os håbe, vi får de Radikale.

Connie Hedegaard (KF):

Det kan næppe overraske nogen, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte det radikale forslag.

Vi er helt enige i analysen af de problemer, som forslagsstillerne kommer ind på, og som vi også gang på gang herfra har påpeget: det store frafald, de alt for lange studietider, den alt for løse tilknytning til studiet socialt og fagligt osv.

Vi er også enige i, at en forbedret uddannelsesstøtte vil kunne spare nogle ressourcer – økonomiske og menneskelige – ind på andre områder. Men om det så lige er de 825 mill. kr., som forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til forslaget, vil jeg sætte spørgsmålstegn ved, og det fremgår jo altså heller ikke, hvordan forslagsstillerne er nået frem til lige præcis dette tal.

Vi er også enige i det ønskelige i en kombination af stipendier og lån. Vi er enige i, at det i øjeblikket er nødvendigt at opretholde en forskel mellem ude- og hjemmeboende, og vi er enige i, at målet på længere sigt må være at få ophævet forældreafhængigheden.

Vi er også principielt enige i, at det kunne være ønskeligt at få erstattet de statsgaranterede banklån med statslån, men må bare erkende, at når det koster 73 øre at låne en statslånskroner ud, er det bare ikke økonomisk realistisk, og så foretrækker vi i højere grad at prioritere og bruge nogle ekstra penge på stipendier, sådan som det jo er tilfældet i regeringens forslag.

Men vi er altså ikke uenige med forslagsstillerne i selve sigtet. Det, der skiller os, er troen på, hvad der er økonomisk realistisk, og når man tænker på, hvor svært det åbenbart er at få en finanslov til at hænge sammen, hvad de Radikale jo ved bedre end nogen andre, må hr. Estrup vel nok erkende, at 1 mia. kr. ikke sådan lige uden videre lader sig finde.

Om forslagets enkelte dele vil jeg for det første sige, at en egenindtægt på kun 20.000 kr., fordi de studerende, som det hedder, forudsættes at henlægge erhvervsarbejde til ferie- og fritidsperioder, kan vi ikke tilslutte os, bl.a. fordi vi principielt ikke mener, at vi skal blande os i, hvornår de studerende tager